

قهرمان جهان شدن

گپی با امیر سجاد یوسفی زاده: قهرمان جهان در رشته های شنا و وزنه برداری

این موفقیت ها از کجا شروع شد؟

«هر اتفاق خوبی معمولاً ریشه در کودکی دارد؛ اگر چه معلولیت من مادرزادی بود اما تقریباً از چهارده سالگی به صورت فعال وارد اجتماع شدم. از همان سالها فعالیت‌های هنری هم داشتم و در زمینه‌ی نقاشی، موسیقی و آواز کار کرده‌ام. اما خوب بیشتر وقت را تمرین‌های ورزشی می‌گیرید. با این همه، در زمینه‌ی تحصیل هم در رشته‌ی زبان انگلیسی در حال تحصیل هستم و سعی کرده‌ام تک‌بعدی پیش نروم و به تمام جنبه‌های اجتماعی خودم توجه کنم.»

عبور از معلولیت و پذیرش مشکلات جسمی از عوامل موفقیت شمام است، این چگونه اتفاق افتاد؟

«راستش به نظرم یکی از مهمترین عوامل، خانواده است. من از همان اول از طرف خانواده رفتار درستی دریافت کرده‌ام. مرآ از بقیه بچه‌ها جدا نکرده‌ام و حتی از کلاس اول دبستان در مدارس معمولی درس خوانده‌ام. اتفاقاً همان سال شروع این اتفاق خوب بود که بچه‌های معلول می‌توانستند در مدارس عادی درس بخوانند ولی تا قبل از آن باید به مدارس استثنایی می‌رفتند.

بنگذارید به این خاطره اشاره کنم که؛ زنگ‌های ورزش من هم با بچه‌های عادی و سالم کلاس بازی می‌کردم. زنگ ورزش فوتیال بازی می‌کردیم و مادرم می‌آمد یک فرش کوچک جلوی دروازه پهن می‌کرد، من روی آن

داشتن برادری خوب و مهربان آرزوی هر دختری است. برادری قوی و پهلوان که بشود به او تکیه کرد. دختران همدم روزی که امیر سجاد به دیدنشان آمد به آرزویشان رسیدند.

obaاصبوری و مهربانی به تک تک بخش ها سرزد و همدم بچه‌ها شد. در پایان بازدید دقایقی نشستیم تاییشتر با او و موفقیت‌هایش آشنا شویم؛

در شنا؛ قهرمانی و نایب قهرمانی در مسابقات شنای کشور سال ۸۸- قهرمانی جوانان جهان در رشته کرال پشت و اولین مدال کاروان ایران در جمهوری چک سال ۸۹- نایب قهرمانی در لیگ شنای کشور سال ۸۹- مقام سوم لیگ شنای ماده پروانه سال ۹۰ و...

در وزنه برداری؛ قهرمانی استان در سالهای ۹۳، ۹۲، ۹۱ و ۹۴- مدال طلای جوانان و برنز بزرگسالان در مسابقات قهرمانی کشور در دسته‌ی ۶۵ کیلوگرم سال ۹۲- مدال طلای مسابقات جام جهانی وزنه برداری در دسته‌ی ۶۵ کیلوگرم در امارات و ۱۷ کیلوگرم جایگاهی و بالادردن رکورد جهان- مدال طلای مسابقات المپیاد ورزشی های معلولین در سال ۹۴ را در آلبوم افتخاراتش به یادگار داشته و همچنان در این مسیر با پشتکار و اراده پیش می‌رود.

♥ غیر از افتخار آفرینی های ورزشی، خودتان برای افراد معلوم قدمی برداشته اید؟

»... راستش من با همین واژه «معلوم» خیلی مشکل دارم و اصلا حاضر نیستم آن را بپذیرم. حتی مامی شود کلماتی بهتری پیدا کرد مثل «توان یاب» یا هر عبارتی که انرژی مثبت بیشتری داشته باشد و در آن اول توانایی فرد دیده شود بعد مشکلات جسمی اش. اتفاقاً زیاد کار کرده ام؛ همین چند وقت پیش گروهی راه انداخته بودیم با دوستان و در یک مجموعه برای استعدادیابی افراد معلوم در زمینه های مختلف فعالیت می کردیم. حتی کمپینی به نام «اتحاد» درست کردیم که البته ثبت نشده است و در همین جا از مسئولین بهزیستی باز هم تقاضا دارم برای ثبت این کمپین و دادن مجوزهای لازم با ما همکاری کنند. یک سری از دوستان معلوم را پیدا کردیم که خیلی با استعداد هستند، از جمله دوستی که قهرمان کشتی بود و دچار ضایع نخاعی و معلوم شده بود و دیگر کسی به ایشان سرزنش دهد. می دانید باید از یک جایی شروع بشود؟ من خودم به سه هم خودشان را کنند و از همراهی همگانی برخوردار شویم چرا که اگر فرد معلوم با استعدادی شناسایی و پرورش داده شود ولی بعد حمایت و جذب نشود همه‌ی تلاش هایی نتیجه خواهد بود...»

♥ از اینکه با همدم آشنا شدید چه حسی دارید؟

» من به موسسات دیگر قبل از فتحه ام ولی از اینکه باینجا آشنا شدم خیلی خوشحالم و حال خوبی دارم. خداوکیلی امروز در کنار این بچه ها خیلی انرژی مثبت گرفتم. چند هفته دیگر مسابقات داریم و من باینکه انرژی داشتم ولی حالا با انرژی خیلی بیشتری انشالله برای مسابقات خواهم رفت و این را زیبودن در کنار این بچه ها دارم. معمولاً قبل از رفتن روی سکو و زدن وزنه سعی می کنم به چیزهای خوبی که در ذهن دارم و به من انرژی می دهد فکر کنم و مسلماً این بار حسن خوب همدم هم در ذهن خواهد بود. یک مداد مسابقات و یکی از پیراهن های ملی که در مسابقات جهانی به تن داشته ام را هم کنار می گذارم تا به دختران همدم هدیه کنم. ممنونم از این لحظات قشنگ که در اینجا سپری کردم و امیدوارم که در صحنه های ورزشی جبران کنم.«

ما هم برای این قهرمان ارزشمند و همه‌ی عزیزانی که سعی در افتخار آفرینی برای میهن عزیzman دارند آرزوی موفقیت داریم و دعای خیر دختران همدم را بدرقه‌ی راهشان می کنیم.

می نشستم و دروازه بانی می کردم. همه‌ی اینها باعث شد که من از همان گوشه گیر می شدم، ذهنم پر از سوال های بیهوده ای مثل اینکه چرا اینجوری شدم؟ و... می شد زمان را از دست می دادم و اصلاح نمی توانستم در مسیر درستی پیش بروم.«

♥ پس، به نظر شما، خانواده سه هم زیادی در موفقیت افراد معلوم دارد؟

»بله دقیقاً در مورد خود من، اولین عامل موفقیت خانواده بوده است. شاید اگر خانواده ای داشتم که جور دیگری با من رفتار می کردد و مرا پنهان می کردد، به هیچ کدام از موفقیت های امروز نمی رسیدم و به جای فردی مستقل، وابسته و سرخورده بار می آمدم. من از هفت سالگی به اصرار مادرم کلاس نقاشی را شروع کردم، آن هم در محیطی که اول مرانمی پذیرفتند! در مورد ورزش هم همینطور. از همان اول حمایت و همراهی پدر و مادرم وجود داشت و با اینکه من اولین فرزندشان بودم و حتماً روبرو شدن با معلولیت جسمی من برایشان سخت بوده است، ولی مراتنهای نگذاشتند و این خیلی برایم ارزش دارد و ممنونشان هستم.«

♥ شما ازدواج کرده اید؟

لبخندی به صورت قهرمان می نشینند و برقی به چشمانش؛ «هنوز نه... ولی مقدماتش دارد فراهم می شود، ان شاء الله.«

♥ حالا که قهرمان جهان هستید نگاهتان به زندگی تغییر کرده است؟

» صدر صد. با چنین موفقیتی، دید آدم خیلی بازتر می شود. حالا کامل تر و جامع تر به اتفاقات زندگی نگاه می کنم. شاید تا قبل از قهرمانی فکرمی کردم اگر به موفقیت برسم، این پایان و آخر است ولی حالا می فهمم که تازه اول راه هستم و هنوز چیزهای زیادی هست که باید به دست بیاورم و یاد بگیرم.«

♥ روز جهانی معلولین از نظر شما؟

» در مورد روز جهانی معلولین راستش حرف زیاد دارم! اینگار فقط یک اسم شده است، یک روز در تقویم می آید و تبریکی می گویند و می رود پی کارش ولی درست به آن پرداخته نمی شود تا به نحو احسن برای افراد معلول تمربخش باشد.

به نظرم درستش این است که بیانند مشکل یابی کنند و همه پرسی بین افراد معلول بگذارند و مشکلات و کمبودهایشان را در زندگی فردی و اجتماعی بررسی کنند و به راه حل هایی برسند. من خودم از وقتی قهرمان شده ام خیلی بیشتر با سازمان هادرگیر و در ارتباط هستم، برای گرفتن امکانات بیشتر برای خودم و شهرم. ولی موفق نشده ام. امیدوارم در تمام سال مسئولین به فکر معلولین باشند و فقط یک روز برای تبریک و گرامی داشت نباشد.«